

KANCELARIA
RADCY PRAWNEGO
„ELLEXX”
WALDEMAR ŻBIKOWSKI

Not. 13.06.11.

11-100 Lidzbark Warmiński

ul. Piłsudskiego 1/6

NIP 743-107-91-16

Nr konta PKO BP SA 46 1020 3570 0000 2102 0044 4885

e-mail: ellex.zbikowski@neostrada.pl

tel./fax 0.89 511-87-00

tel. kom 0.602510411

REGON 510429458

Lidzbark Warmiński, dnia 24.05.2011 r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana Szucha 12A
00-918 Warszawa

Skarżąca: D Z ,
, reprezentowana przez radcę prawnego
Waldemara Żbikowskiego z Kancelarii Radcy Prawnego
„ELLEXX”, 11-100 Lidzbark Warmiński, ul. Piłsudskiego
1/6.

Uczestnicy: 1) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
adres do doręczeń: Kancelaria Sejmu RP,
00-902 Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8,
2) Prokurator Generalny
adres do doręczeń: 00-950 Warszawa,
Al. Ujazdowskie 11.

SKARGA KONSTYTUCYJNA

Przedmiotem skargi jest:

- 1) art. 6a ust 10 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97 poz. 674 ze zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz. 1270 ze zm.) w związku z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2011 r. (Sygn. akt

) doręczonym w dniu 21 marca 2011 r., oddalającym skargę kasacyjną D
Z od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z
grudnia 2010 r. (Sygn. akt) w przedmiocie oceny pracy zawodowej
nauczyciela,

W imieniu Skarżącej **w n o s z ę o:**

- 1) stwierdzenie, że art. 6a ust 10 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97 poz. 674 ze zm.) rozumiany w ten sposób, że od oceny dokonanej przez zespół oceniający kuratora oświaty nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jeżeli ocena taka wydana w postępowaniu odwoławczym kończy administracyjny tryb postępowania, jest sprzeczny z art. 2 (zasada demokratycznego państwa prawnego) oraz z art. 77 ust 2 (prawo do drogi sądowej) Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, sprost. Dz. U. z 2001 r. Nr 28, poz. 319) gdyż przepis ten (art. 77 ust 2) wyraźnie wskazuje, że ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej do dochodzenia naruszonych praw,
- 2) stwierdzenie, że art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz. 1270 ze zm.) rozumiany w ten sposób, że ocena pracy nauczyciela dokonana przez zespół oceniający kuratora oświaty nie jest aktem lub czynnością z zakresu administracji publicznej dotyczącą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, a tym samym przyjęcie, że w takiej sprawie nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego jest sprzeczny z art. 77 ust 2 (prawo do drogi sądowej) Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 02 kwietnia 1997 roku . (Dz. U. Nr 78, poz. 483, sprost. Dz. U. z 2001 r. Nr 28, poz. 319) gdyż przepis ten (art. 77 ust 2) wyraźnie wskazuje, że ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej do dochodzenia naruszonych praw,

U Z A S A D N I E N I E

Postanowieniem z grudnia 2010 r. (Sygn. akt) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie odrzucił skargę D Z na pismo Warmińsko – Mazurskiego

Kuratora Oświaty w Olsztynie z dnia października 2010 roku w przedmiocie oceny pracy zawodowej nauczyciela, uznając na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz. 1270 ze zm.), że z innych przyczyn wniesienie skargi przez D Z było niedopuszczalne.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd powołał się między innymi na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 grudnia 2005 roku (Sygn. akt II SA/Wa 1535/05) w którym to wyroku Sąd wskazał, że *„ocena pracy nauczyciela nie jest dokonywana w ramach postępowania administracyjnego i nie przybiera procesowej formy decyzji. ... Znana prawu pracy czynność oceniania ma zatem charakter wewnętrznego postępowania pracodawcy”*. Sąd wskazał, że podobny pogląd wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w sprawie II SAB/Po 11/09.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie powołał się także na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2000 roku I PKN 710/99 OSNP 2002/1/6 w którym to wyroku Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż sąd pracy rozpatrujący powództwo o przywrócenie do pracy, kontroluje prawidłowość i rzetelność negatywnej oceny nauczyciela zatrudnionego na czas nieokreślony jako przesłanki rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 23 ust 1 pkt 5 w zw z art. 6a i art. 27 ust 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 Karta Nauczyciela.

Skargę kasacyjną na powyższe postanowienie wniosła D Z . Postanowieniem z dnia marca 2011 r. (Sygn. akt) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej oddalił skargę kasacyjną.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że *„kwestie dotyczące oceniania pracy nauczyciela uregulowane zostały w przepisach art. 6a ustawy z dnia 25 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97 poz. 674 ze zm.), który w ust 9 stanowi, że od oceny pracy ustalonej przez dyrektora szkoły przysługuje prawo wniesienia odwołania do organu sprawującego nadzór pedagogiczny. W celu rozpatrzenia odwołania lub wniosku kurator zwołuje zespół oceniający. Od oceny dokonanej przez zespół oceniający nie przysługuje odwołanie (ust 10). Zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t. j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 ze zm.), zwierzchni nadzór nad szkołami publicznymi i niepublicznymi sprawuje kurator oświaty. W opisanym w powyższych przepisach kształcie relacji między oceniającym, a ocenianym wnioski zawarte w „ocenie” zmierzają jedynie do poinformowania skarżącej o stanowisku Zespołu Oceniającego. Ich sformułowanie nie stwarza żadnego bezpośredniego, wynikającego z przepisów prawa uprawnienia lub obowiązku po stronie ocenianego. Skierowanie zatem do nauczyciela pisma*

ocenającego jego pracę nie kształtuje jego pozycji w sensie materialnym. Skoro tak, to nie sposób przyjąć, iż pismo Warmińsko – Mazurskiego Kuratora Oświaty w Olsztynie z dnia października 2010 r. ocenającego pracę zawodową nauczyciela, wykazuje cechy aktu wymienionego w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. Żaden z przepisów prawa powszechnie obowiązującego nie przewiduje bowiem takiej formy działania organu nadzoru w sprawie, której przedmiotem jest ocena pracy. Akt ten nie może też być utożsamiany z innymi aktami podlegającymi kontroli sądów administracyjnych. (por. wyrok NSA z dnia 18 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1158/10)”.

Moim zdaniem, stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego jest błędne. Art. 77 ust 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 02 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.) wyraźnie wskazuje, że ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej do dochodzenia naruszonych praw, a tak się stało w niniejszej sprawie.

W art. 6a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97 poz. 674 ze zm.) szczegółowo został uregulowany tryb postępowania przy ocenie pracy nauczyciela ze wskazaniem, że od ustaleń i oceny pracy, nauczycielowi w terminie 14 dni od doręczenia oceny przysługuje prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem dyrektora szkoły do organu sprawującego nadzór pedagogiczny nad szkołą. Ustawodawca wskazał, że od oceny dokonanej przez ten organ nie przysługuje odwołanie. Moim zdaniem przepis ten (art. 6a Karty Nauczyciela) jest przepisem, w wyniku którego zapadłe rozstrzygnięcie (ocena pracy nauczyciela), nawet jeżeli nie przybiera charakteru prawnego decyzji, jest innym aktem lub czynnością z zakresu administracji publicznej dotyczącą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz. 1270 ze zm.).

Ocena pracy nauczyciela dokonana przez uprawniony organ w trybie art. 6a Karty Nauczyciela ma istotne znaczenie dla konkretnego nauczyciela gdyż dotyczy jego pracy. Możliwość kontroli przez sąd powszechny tylko oceny negatywnej i tylko w związku z powództwem nauczyciela o przywrócenie go do pracy powoduje, że poza kontrolą jakiegokolwiek sądu (czy to powszechnego, czy to administracyjnego) przy takim rozstrzygnięciu jak w niniejszej sprawie pozostaje każda wcześniejsza ocena nauczyciela, jeżeli nauczyciel jest z tej oceny niezadowolony, uważając ją za nierzetelną.

Sąd w niniejszej sprawie powołując się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 grudnia 2005 roku nie zauważył, że w wyroku tym Sąd mówił o procesowej formie decyzji, a nie ustosunkowywał się do tego, czy ocena kuratora oświaty jest lub nie jest aktem

lub czynnością z zakresu administracji publicznej. Należy mieć na uwadze, że Skarżąca zarzuciła w swojej skardze Warmińsko – Mazurskiemu Kuratorowi Oświaty w Olsztynie szereg uchybień natury proceduralnej i moim zdaniem celem ich wyeliminowania powinna mieć możliwość skorzystania z drogi sądowej przed sądem administracyjnym.

Art 77 ust 2 Konstytucji pozostaje w ścisłym związku z art. 45 ust 1 i art. 31 ust 3 Konstytucji, zgodnie z którymi każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd, a ograniczenia tego prawa mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej albo wolności i praw innych osób. Art.77 ust 2 Konstytucji prawo do sądu reguluje od strony negatywnej ustanawiając zakaz zamykania przez ustawodawcę drogi sądowej. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 29 czerwca 2010 r. P 28/09 Trybunał Konstytucyjny wyraźnie wskazał, że z „*art. 45 ust 1 Konstytucji wynika jednoznacznie wola ustrojodawcy, aby prawem do sądu objąć możliwie najszerszy zakres spraw, a z zasady demokratycznego państwa prawnego płynie dyrektywa interpretacyjna zakazująca zawężającej wykładni prawa do sądu. Konstytucja wprowadza domniemanie drogi sądowej, wobec czego wszelkie ograniczenia sądowej ochrony interesów jednostki wynikać muszą z przepisów ustawy zasadniczej. W wypadku kolizji prawa do sądu z inną normą konstytucyjną poddającą pod ochronę wartości o równym lub nawet większym znaczeniu dla funkcjonowania państwa lub rozwoju jednostki i konieczności uwzględnienia obu norm konstytucyjnych, dojść może do wprowadzenia pewnych ograniczeń zakresu przedmiotowego prawa do sądu. Ograniczenia takie są jednak dopuszczalne w absolutnie niezbędnym zakresie, jeżeli urzeczywistnienie danej wartości konstytucyjnej nie jest możliwe w inny sposób*”. W niniejszej sprawie taka kolizja nie występuje.

Powyższe rozstrzygnięcie Naczelnego Sądu Administracyjnego jest też moim zdaniem, z wyżej wymienionych powodów, sprzeczne z art. 2 (zasada demokratycznego państwa prawnego) Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, sprost. Dz. U. z 2001 r. Nr 28, poz. 319).

Dlatego też, stosownie do art. 31 ust 1 w zw z art. 70 ust pkt 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102 poz. 643 ze zm.) wnoszę jak wyżej.

RADCA PRAWNY
OIRP w Olsztynie Nr 806
Waldemar Zbikowski

Załączniki:

- 1) pełnomocnictwo,
- 2) odpis postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia marca 2011 r. (Sygn. akt)
oddalającego skargę kasacyjną,
- 3) trzy odpisy skargi konstytucyjnej wraz z zał. Nr 2,